

==== Brije trikrat na mesec. ====

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Ne mara biti poslanec.

Ona: Ali bi bil rad državnozbornski poslanec?

On: Rad in nerad.

Ona: Kako to?

On: Rad, ker vsakdanji desetaki ne smrde. In zopet nerad, ker bi se mogel spozabiti, da bi te desetake porabljal za **izvenparlamentarno**, bolj večerno delovanje na katero bi mi ti potem bržkone odgovarjala z — obstrukcijo!!

Ona: Aha, že razumem. Moški ste vedno enaki. Tudi tedaj, ko ste na delu »za javni blagor,« hočete da vam lastne žene — — nosijo roge!

Nemške mačke v Kini.

Cesar Vilim II. poslal je v Kitaj včeraj 15 tisoč mož. — Kitaj je ves drugačen svet, tam je ilovica rumena in Kitajci nosijo kite, Kitajke pa se zibljejo z drobnimi nožicami podobnimi kopitom naših žrebet. Nemški cesar je rekel vojakom: ne pijte vode, če ni kuhana, ne jejte mesa če ni pečeno. — Kinezarje pa vsak večer enega na ražnu ocvrite.

Tajčerji so šli vsi frajbilih v Kino, samo oberpefelshaber Walderssee je bil tje poslan, in da ni šel sam vzel je seboj še ženo, da mu bo nemški kofe kuhala. Nemci so mislili, da bodo bokserje pohrustali kakor pečene kostanjeve burice; ali možje so se prerajtali. Ker pada tudi na Kitajskem dež, so ratali vsi Nemci mokri, in ker ne marajo oni vode niti v komis škornjah: so pisali domu, da so vse štiffletne strgali; da imajo vse bluzne premočene in šarži vse rokovicice popocane.

Ko so o tej nesreči nemški ministri slišali, sklicali so vse nemške modrijane skup v »konferenco« pa so jim predložili eno vprašanje: Možje, povejte nam, kaj naj storimo da nam naši vojaki v Kini ne zmrznejo ali za »ujed« poginejo. — Nemške modre glave so premišljevale tri noči in štiri dnij, slednjič so sklenili predlagati: Visoka vlada naj postreli vse nemške mačke in mačkone, kože naj ustroji v »irhe«; iz teh naj napravi vojakom janke in bluze, čevlje na gmašne in šaržem rokovicice.

PODLISTEK.

Drama in študent.

(Študentovsko-kulturna študija.)

Napisal Antonin.

Ne mislite morda, da vam bom pisal študijo o kaki Šekspirovi, Goethejevi ali Schillerjevi drami, Bog vari! Take drame mi ne dišijo že ed tistega časa sem, ko mi je golebrad nemški profesor zasolil nepozabljivo fajfo vsled neke Schillerjeve drame... Da bi jo cuck! Moja drama je povsem drugačna: za en krajcar jih dobiš kar dve... Semtrtje, posebno na kmetih imenujejo to dramo kratkomalo »španjol«.

To je torej drama, o kateri hočem napisati »študijo«.

Kdor je bil študent, in sicer študent v pravem pomenu besede, ta ve kaj je za študenta drama, oziroma v nižjih razredih »pol-drama«. Drama, to je stvar, brez katere si ne moreš misliti pravega slovenskega študenta! Drama je študentu pol

Predlog so utemeljili se sledečimi dokazi: ker so oblegani Francozi leta 1871. v Parizu lovili podgane in iste prodajali v mesnicah po kroni kos, in so Parižani še danes živi in zdravi, sklepamo da naše vojaštvo v Kini zamorejo edino rešiti mačji mehovi; meso pa naj se spravi v škatljice, da bodo imeli ob nedeljah za »lekerbisen«.

Ko je ministerstvo v Berolinu sedelo pri mizi in se posvetovalo o mačjih »irhastih mehovih«, prinesel je poštar sledeči telegram: Nemško vojaštvo v Kini je v veliki nevarnosti kitajske podgane jim ne dajo miru; pomoč silna, pošljite par vagonov nemških mačk, da se ubranimo.

Walderssee
general in capo.

Ko so ministri prebrali to brzovjavo so se spogledali; eden pa ki mu pravijo minister Mihal je ustal, udaril se v čelo pa rekel: Ferfluchte kombination, naši modrijani nam svetujejo naj mačje mehove pošljemo v Kitaj, naš general in kapo je tudi istega mnenja samo da bi hotel živih mačk. Dobro, vstrežemo mu, ako pošljemo tudi mačkine mehove — in s tem oblečemo in preobujemo vso našo sl. armado. No pridejo zopet podgane in bodo začele griziti podplate in bluzne, ko jim zadiši mačkin duh, sem gotov, da bodo vse zbežale. »Dobro Mihal, dobro naše mačke naj rešijo nemško čast v Kitaju.

Drugo jutro so čitali po berolinskih ulicah sledeči oglas:

»Deutschlands-Rettung liegt in Katzen reich!«

življenja in ako mu »kruta usoda,« oziroma prazna mošnja odtegne kakšen dan dramo, — fuč je za ta dan! Učiti se ne more, kakor Jenkov »Maček«

Okoli se plazi potr

življenje sovražiti' začne.

Za pol drame, ktera bi vtolažila njegov kruleči želodec, bi dal pol sreca...

Nekateri so še toliko previdni, da se že naprej pripravljajo za take dramskopasje dneve. V dnevih izobilja, »in diebus luxuriae.« mečejo taki študenti ogorke, navadno »čike« ali »jose« imenovane v kak kot. In ko pride usodepolni dan, ko »tempora sunt mubila,« takrat se spravi ubogi študent na te »čike« in »jose.« Grenke so in ako takrat opazuješ njegov obraz, se moraš hočeš-nočeš prav srčno smejati. Nemeec bi rekel o čikekadečemu študentu: »Er schneidet fürwahr schreckliche Grimassen!« Pa da je le nekaj, desetkrat, dvajsetkrat boljše kakor nič.

Vojaška uprava potrebuje v teku treh tednov 10.000 mačjih bluzen, 10.000 mačjih škornjev, 10.000 mačjih rokovic. V to je treba spoditi 100.000 mačjih duš iz 100.000 mačjih teles.

Allgemeiner Katzenkrieg se napove vsem mačkam in mačkonom!

Boj na mačke prične nocoj ob 11. uri. Za vsak mačji meh se bo plačalo 50 pfenigov. —

Ministerstvo
nemških regimentov.

Pavliha.

V.

Kakor kaže, bodo spet kmalu volitve. Premišljeval sem jaz, kako bi se dalo kaki stranki na Slovenskem pomagati. Še le po noči mi je prišla dobra misel v glavo.

Zjutraj se ob zarji napravim in jo mahnem naravnost k Rotšildu. Zasačim ga pri tem, ko v magacinu ravno cekine presuša in obligacije po centih vaga. Ko me zagleda, me ogovori prijazno:

»Na zdravje, Pavliha! Si tudi ti prišel enkrat na besedo prosit? Koliko milijonov potrebuješ?

»Jaz ne delam dolgov« odgovorim, »kakor cesarstva in kraljestva. Pač pa sem prišel k tebi z drugo prošnjo.«

»No, s čim ti morem vstreči?« praša priljudni mož.

»Čuj,« rečem jaz, povedal ti bom neki načrt, kako bi — v Ljubljani mogli zmagati pri prihodnjih, volitvah liberalci.«

Vtolaži si vsaj za kleti želodec, kateri bi mu sicer godel grozno muziko.

Težko je stati študentu brez drame, ko je v šoli, od osme zjutraj do poldne. Pa on si zna pomagati pri takih in enakih slučajih; talent, ki ga razvija pri svojih »iznajdbah« je naravnost čudovit. Tako tudi v tem slučaju. Kraj, v kateri hodi kadit skrivoma svojo dramo, je, rekel bi, zelo originalen prozajičen... V navadnem praktičnem življenju hodimo tja, kadar nas prisili v to sitni želodec... Študenta to nič ne ženira, on »cuka« tam svoj »španjol« desetkrat slajši kot publi gigrl svojo »damo« na cesti. Posebno zanimivo je ta kraj med urami, ko si počije študent od enournega napora: V vsak »kabinet« se spravi pet do šest individuv in kakor sarlele natlačeni doprinašajo notri z veliko vnemo dar bogu Nikotinu, energično mahajoč po zraku, da bi jih sitni dim ne ovadil — — — Kdor hoče

»No, kako? poprašuje radoveden.

»Glej!« pojasnujem jaz, »tako-le. Ti greš in kupiš vso Ljubljano — od prve hiše do zadnje, ker za dobro ceno so vse naprodaj. Potem greš in ne daš v nobeni hiši stanovanja nobenemu, ki bi liberalcev ne volil.«

»Dobro, izvrstno!« ploska Rotšild vesel in me jame in objemati tako, da bi me bil skoro zadušil.

Le čakajte vsi tisti, ki ne boste volili liberalcev, Rotšild vas bo že vgnal. Ako ne boste tako plesali, kakor bo Rotšild godel, boste pa na Vižmarski gmajni stanovali. —

Pavliha,

Za izgled.

K nekemu nemčurju v Ljubljani pride znan Slovenec ter ga prosi za botra svojemu novorojenemu sinčku.

»Kaj?« čudi se nemčur, »vi, tak Slovenec, pridete mene prosit za botra? Iz kakega namena?«

»Vedite, gospod I., to je zato, da boste fantu za izgled.«

»Za izgled — jaz?« vpraša nemčur bolj prijaznega obraza.

»Da, vi! Če bi fant hotel se izneveriti narodu, mu bom vedno lahko rekel: Ne bodi mi tak, kakor je tvoj boter!«

videti Friderika, nemškega kralja »Rauch-collegium« en miniature, — sem pridi!

Petošolska ljubezen, to je zopet pojem, v katerem tudi igra drama svojo ulogo, žal, premnogokrat tragično ulogo. Študentu kteremu »burno bije« srčna pumpa za to ali ono kandidatino (da bi jih smola) se zdi strašno imenitno, ako kadri dramo, kadar ga ona vidi... (Mimogrede bodi povedano, da so taki študenti navadno z malimi izjemami »poeti.«) Ali žal, rečem še enkrat, to je zajj večkrat tužno-tragično... Ko tako smrtno začaran gleda njo, ktera mu je najvišji ideal, ktera mu je še celo nad dramo, ah, takrat se premnogokrat priplazi od zadaj prhajoč policaj-profesor, kteri ima posebno patento na kadeče študente — in študent postane njegova žrtev. Nič, pa prav nič ne pomaga, tudi če desetkrat opeče prste....

Drugi dan mu gotovo doni v šoli na uho seveda da le po nemški:

Vi, tam deli, ako imate dnar za

Jezična Polonca.

XVIII.

Ta trek dan, to je na fravinega godu dan, so se, frava vendar spravili iz postlje in v neklise sedli na zofo, jest sem jih pa na vseh straneh s polštri avštofala. Komej so se bli s havbo na glav komot naredli kar klofa nekej na vrata in ko frava rečejo »gerajn,« stopi v eimer eden tistih lačenbergarjev, nardi svoj koplement in reče:

»Z žalostjo sem zvedel, gnadjivo frava, de so zgubil svoje ljubeznive psičke. Kako bi bil v tem eajt, k ih žlahtno sree kloga, jest mogel mirno spat! Šel sem spravl se na noge za njima, pa vse moje iskanje je blo zastonj. Zato sem šel in sem bil tako sročen, da sem dobil dva ne ravno tista, pa njih glihe, ktere se pre-

tobak, bodete pač mogli plačati 15 for. Čakajte le, jaz vam bom že pustil nama-zati vašo r., jaz vas hočem že pečirati (odreti). danes popoldne pridite ob... itd. itd.

In študent presedi za eno dramo ure in ure; kar se pa tiče tistih 15 fl., je to le goli humbug, s kterim se straši študenta.

Torej so zvezane z dramo marsiktere sitnosti. Naj naveden le eden slučaj.

Poznam študenta, kteremu je drama »vita vitae.« Njegov pozdrav, ko pride k meni je navadno: »Pol drame!« Ta študent torej je par dni pred cesarjevim prihodu v Gorico vlekel skozi »špic« za 2 kr. svojo dramo v ljudskem vrtu. Oprezno se je oziral okrog, da se ne bi prikazala od kod kakih profesorski nos. To se je pa zdelo sumljivo nekemu detektiv kterih je bilo tiste dni po Gorici vse črno. Stopil je k njemu — in fant bi bržkone moral it k sv. Antonu, jest fižol na državne

drznem tu jim za vezilo k Njihovem godu dati za šenk.«

Na to odpre duri in not stopi tinstman z dvema psičkama pod pazdho, ktera komej na tleh, začneta eden družga podit po cimri.

Frava pozabjo vso bolezen, skočijo pokonc, pomolc lačenbergarju roko in ga povabijo na žesel. On mal posedi, dokler izpije dva glašqa tistega rustra in dve par kifelcov, poleg pa gre.

»Zvečer na partijo kvartnej ne pozabjo,« mu reko še frava, ko gre, men pa zašafajo, de nej vjamem pse, k' sta že med tem vse cimre preletala in vse tištuhe z miz zlekla pa koperdeke per postljah strgala.

Pređen pa še jest morem enga vjet, že pride spet eden lačenbergarjov s tinstmanom, se glih toko forštela in spusti iz ene korbe spet dva psa, nekaj večja, koker ta prva, in menj žlahtne sorte. K' sta na tleh in zaduhata, de je še nekej pasjih žival v cimri, se začne lajanje, jaganje in bigecanje, de moremo vsi noge kvišk potegniti. Frava si zaštofajo ušesa in obraz zavijejo v polštre, kar se spet vrata odpro in noter planeta še dva večja psa, vsak ima na vrat' en cegele, se vé, da je še več dirndaj, cel pasji smenj, vse leti po tleh, frava so kar raz sebe in upijejo: »Ven, ven s temi krokodilji!« Jest grem po metlo, pa k' odprem vrata, spusti en tinstman še dva tiste črne sorte v eimer in reče. de bo gospod, k' jih pošlje, že sam peršcl. Zdej je bla še le

stroške ako ni prišel mimo drugi redar, kteri ga je slučajno poznal.

Tako je; vsa stvar ima svoje slabe strani, pa jih ima, naj reče kdo kar hoče.

Kot epilog še nekaj!

Tisti nemški profesorji, ki ogrenijo slovenskemu dijaku marsiktero urico, tisti profesorji hočejo vediti pri vsakem večjem spisu kakega nemškega pisatelja, v kterem je nastal spis.

Tako mislim tudi jaz, da ne bi bila moja študentovska-kulturna študija popolna, ako ne povem svojega vzroka in položaja.

Stvar je taka le: Jaz sem bil danes do večera grozno nesrečen.... Pomislite vendar, razven ene vborne, kakih 10 dni stare, čike nisem celi dan nič kadil, pa prav nič! To je pač hudo... In proti večeru je prišel k meni rešilni angelj, v podobi mojega sošolca s polno bisago dram... In se daj vam je vse jasno!

prava reč, toko, de smo vsi pozabil vrata zapret in toko pride ta pet dinstman z enim prifelcam in eno kišto, na kter' je z debelim puštabam načočkan »za god za vezilo,« k'jo odpre, skočta spet dva psa ven, tako de jih je blo v cimri zdej glih deset — od vsakga lačenbergerja dva. Kaj so vse počel, se ne da povedat. Iz vsga tuljenja, lajanja, cvilenja, ravsanja in padanja posod, kar so jih okol vrgli, ni blo neč drugza slišat, koker upitje frave: »Ven, le ven k šintarju s temi fiharji!«

Zdej so pršli tud gospod in jest in oni sva z vodo in metlo zgnala to dovjo čedo ven; per tem je bil polit tud tist lačenberger, k'je v cimri ostal in vse to gledal; njegov klobuk so psi medse dobil in ga raztrgal, de so mu mogli gospod enga svojih dāt, de je mogel dam. Šel je ves prestrašen in ni vedel, kaj b' storil; še per fravi se ni nič poslovil.

K' smo bli spet sami trije, gredo gospod k fravi in jih barajo, če so še živi ali mrtvi.

»Čuda be' na blo.« zareže frava, »če b' bla mrtva po tem špehtakeljni. Oh, oh, oh! glava mi bo počla!«

»No, no, le potroštana bod, tvoji psi so se našli. Zunaj stoji fant, k' jih je vjel. Polonca, reci mu, de nej jih kar not pernese.«

De b' bli vi vidli, koko so frava naglo iz sofe poskočil!

»Kaj? še te pse? Ne, Polonca, reci fantu, de nej nese tiste fiharje, kamer če jest jih na nobeno vižo nočem. V mojo hišo ne bo peršcl noben pes več. Tukaj nes fantu obljubljen lon — 5 gld.«

»Ja,« reko gospod, »pa so tvoji ta pravi psi!«

»Tih' bod' ne jez' me, jest čem zdej mir imet. Sej se bo toko ves mest smejal, še med ldi ne bom smela. Le pojdi, Polonca in vrihtej, kar sem ti zašafala. Pa še nekej! Če bo kter izmed tistih gospodov, k' so mi dons tako naredli zvečer peršcl, rec' vsakemu, de zanje ni per men' neč več placa. Tako norca se z menoj ne bojo delal. Počaki še, tukej so hvarte, vrzi jih v šporhert!«

»Jest sem strila, kar so m' frava ukazal. Fant zunaj je dobil od frave 5 gld. in vse tisti pse, k' jih je pernesel, od gospoda pa še pet gld. za to, k' jih je dva dni futral. Šel je toko vesel, de je hotel men' roko kušnit.

Frava so šli res mal v postljo, jest sem porihtala vse, kar je bla pasja čeda razlekla in k' sem bla fertek, so peršli gospod v mojo kamro in mi pernesli en

lep tacanetelj, pa mušter za kijkljo, nej s' zberem, kar b' mi blo najbolj po gust. Jest sem s' nekej lepga zbrala, me bote že v nedeljo vidli, če pridete kej pod Tibole.

Popoldne so frava vstal in šli ven; mem' kuhnje gredé so m' djal:

»Ti, Polonca, si dons prestala tolk strahu, šika se, de ti kej kupim. K' pa ne vem glih, kaj b' ti pasal, na, tukej imaš en tolar za pet kron. Samo nič ne splavšej, kaj se je dons per nas zgodlo!«

Jest jim kušnom roko, ce glih mi vest nič kej ni sista. Troštam se s tem, de bo zdej v hiš vse bolj in tud gospod belj ceфриdni.

Kaj bom dalje pravla to reč! Vsak jo je lohka zastopil. Le to še, de so zvečer pršli drug za drugim štirje lačenbergerji vsi napucan; ta petga ni blo, k' je že zjutraj zavohal, kaj bo; jest sem pa rekla, de frave ni doma in s kvartami, ktere sem sežgala, nisem mogla skuhat druge večerje koker za sebz kofe.

Šli so potepeni in od tistega cajta ni nobenega več bliz. Gospod in frava večerjata brez psov in lačenbergerjov in vse je voreng.

Pa ne, da b' kdo mojo in gospodovo skrivnost splavšal!

Adijo za dons. Drugbart bom pa nekej povedala, de še nikol kej taega, prov gvišen se bo vsak smejal, še tist, k »Briveca« v kontrabant bere.

Vaša

Polonca.

kuharca v Iblan,
per eneh starih ldeh.

Pri spomladanskim vojaškem naboru.

»Gospod general je nadzoroval vojaške čete kakor obično spomladi. Ker pri stotnijah so navadno že vedeli, kaj pri takih slučajih gospod general uprašuje vojake, so se tudi zato napravili in raznim vojakom kateri niso bili nemškega jezika zmožni, razne odgovore nemške v glavo tlačili. Omenjeno bodi, da gospod general ni bil slovenskega jezika zmožen.

Tako so tudi nekega vojaka sledeče učili, seveda v nemškem jeziku:

Gospod general bode vprašal: »Koliko let ste stari?« — odgovorite: »22 let.« »Koliko let služite pri vojaki?« — odgovorite: »2 leti gospod general.« »Ali imate še žive stariše?« — odgovorite: »Obadva, gospod general.«

A general je vprašal ravno narobe in sicer: »Koliko let služite pri vojaki?« — odgovor: »22 let.« »Koliko let ste stari?« — odgovor: »2 leti gospod general.« General: »Vi ste en osel.« Vojakov odgovor: »Da, gospod general obadva.« —

Gospodom ne upade še trebuh.

Železničar: Gospod baron, zdaj ste prišli enkrat tudi vi na vrsto — čujem, da se v Trstu naši štrajkoveci držijo dobro — od Dunaja jim prihaja tudi pomoč, — socijalisti sklicujejo pridno volilne shode, — huda vam prede.

Baron: Kaj nam manjka materjal. Ko so raševci Kslišali o štrajku, je bilo koj drugi dan pol Krasa na kolodvoru. Kaj se ti ljudje razumejo na socijalni paragraf: »vsi za enega, eden za vse«. Mi hočemo še pokazati, tem vašim socijalistom, ki bi radi ribarili v motnej vodi.

Krepke in jedrnate besede

našega bodočega kandidata za drž. zbor.
GORICA, dne 7. oktobra 1900.

Volileci!

Če se danes obračam k Vam, da Vam rečem nekoliko besedi, ne mislite si, da bom samemu sebi slavo pel in se sam bega širokoustno hvalil. Če sem prevzel besedo, prevzel sem jo iz namena, kate-rega Vaša ne bom in tudi nočem kar tako meni nič tebi nič razkriti.

Stvar je namreč kočljiva, jako kočljiva in vredna dobrega pomisleka.

Volileci!

Kaj bi rekli Vi k temu, ako bi se začel tudi jaz puliti za jeden mandat v državni zbor. Sedaj je začela volilna borba. Oglašajo se kandidati kakor gobe po dežji.

Oglejmo si jih po bliže.

Ogromna večina jih je starih, bivših poslancev. Kak je bil dosedanji državni zbor, Vam je znano — škandal za Avstrijo. Malovredni zbor, malovredni možje. Proč ž njimi! Kakšni so novi nastopivši kandidati, kaj zamorejo in kakšne lastnosti imajo: ne veste ne Vi, ne vem jaz. In vže pregovor pravi: Ne kupuj mačka v žaklji! Tedaj tudi oni se ne morejo upoštevati.

Volileci!

V zadregi ste, kateremu možu bi dali svoj glas, v zadregi ste, kam bi poverili svoje zaupanje, skrbi Vas, ali Vas bo oni, kateremu izrečete zaupanje, kateremu izročate svoj prihodnji blagor, vestno in pošteno zastopal, kakor zaslužite, in ali bo vedel in razumel poverjeno mu nalogo!

Volileci!

Mene poznate, živim med Vami! Odkrito leži pred Vami moje življenje poznate moje dosedanje delovanje, poznate vse moje nazore o politiki, o javnem življenji; veste, da so mi iz korenine znane potrebe vsega Slovanstva, težnje našega premilega naroda, naše domovine in do pičice vse Vaše težkoče in stiske — — — — —

P. S. Imena tega kandidata ne smemo še povedati, da ne razburimo brez potrebe sicer še mirne goriške dežele. . . .

Raj.

Godba in petje se je tako imenitno razvila, da slišiš oboje ves ljubi dan iz vsakega kota pri otrocih, po noči pa pri odraslih. Le malo preveč so za petje vneti, kajti ljudje so skoro vsi hripavi. Ker je potok za pranje, kopanje in umivanje prečist pa hodijo k studencu, kojega vodo

potem najrajši pijejo ker tam tudi najbolje diši po različnih dišeečih rečeh.

Neko čudno lastnost pa ima to ljudstvo, da v nedeljo svoj obraz popolnoma spreminja tako, da se res več ne poznajo. Modri so tako, da še župana ne zamorejo izvoliti iz svoje sredine, ker jim je vsak tržan premoder. Seveda rastejo tukaj tudi prav velike fige, pa ne na drevju ampak kar na cesti, le nekaj preveč prevzetni so ljudje, da bi jih pobirali. Metla jim je strah, ker pravijo, da se potem preveč kadi, če se potem pometa. Otroci smejo le naravo poznati ter ne smejo v šolo hoditi. Plemenitega telesa teh angelčkov ne sme nikdar palčica dotakniti, zato pa tudi ne gredo v nepotrebno šolo, kjer je učitelj tako siten, da jih hoče le vedno učiti, in če ne znajo jih z šibico, katero se komaj vidi le malo poboža, ali pa — kar je nečloveško — jih tako dolgo eno uro zapre, da skoraj lakote poginejo. Gnoj pa tako na voz nakladaje, da na vse strani med vožnjo na cesto pada, pravijo, da je potem bolj mehko hoditi in se tudi ropotanje vozov ne sliši. Da se drva prihranijo, zaprejo po leti solnčne žarke v hišo ter zabijejo veternece za celo leto, da jim toplota ne uide. Le vprašajte Cigančane kaj pravijo, pa boste verjeli. Tukaj tudi bolje vedo, kje je Bog, kakor vi, in pravijo, da je na vseh križih. Krasti tudi ne znajo, ampak samo vzeti ali kaj najti; stariši pa svoje otroke podučujejo, kako se zamore kaj najti. Ljudje so tukaj silno korajžni, ne bojijo se nobene reči in da pokažejo, da je res, se vedno tožarijo, ker imajo tudi dosti denarja in časa. Tudi časnikov ne marajo, ker so zelo modri in vse že naprej vedo. (Dalje pride.)

Vabilo!

„Zveza tržaske slov. mladine“ vabi vse svoje člene in nečlene na ples, ki ga prireja vsako nedeljo in praznik v lepi, elegantni, gladki in veliki plesni dvorani v ulici Rossetti št. 4. (pritličje); pod vodstvom gosp. plesovodje **I. Umeka**. Prva vaja prične ob 4. uri pop. in traja do 7. ure in pol zvečer; druga vaja prične ob 8. uri in traja do 11. ure zvečer. Vstopnina na prvo vajo 50 stot., in drugo 60 stot. Gosposdične so proste!

Na dnevnem redu je tudi lepi in elegantni ples „Česka beseda“, to se pravi že »au fin de siècle!«

Torej nadejamo se od naših mladeničev in gosposdičin, da ne zamudé tako lepe

prilike, kakoršno zdaj nudi prirejevalni odbor. Na obilno udeležbo vabi uljudno

ODBOR.

NB. Naše društvo ima kakor vsako drugo društvo svoje troške, torej prosimo naš »krasni spol«, da bi se nas usmilil in prinesel kakšno »marelo« ali »capotin«.

Pismce od ljubice.

»Ti premili, ti predragi,
kak te ljubim jaz srčno;
zmerom mislim le na tebe,
zmerom bila bi s teboj.

V spanju le o tebi sanjam,
v mislih nate jaz zaspim
O premili, o predragi,
v tebi, v tebi le živim...

Ker ti pišem tako malo,
ne zameri srček moj,
saj, veruj, to ti presegam,
samo ti si in boš moj....

Pisala je pismo tako
njemu, ki jo ljubil je srčno,
zraven bil je ljubček pravi,
njemu je dopadlo to.

In objel je ljubeo zvesti,
»Ti prezviti srček moj.
Ah, kako te ljubim, ljubim...«
»Tiho, tiho, Dragee moj!«

Rendez-vous.

(Spisal Ivan Ivanovič)

»Tako, sedaj sem gotova«, je vzkliknila gospica Albina Česnik, kandidatinja. Ironičen, zadovoljen nasmehljaj ji je šinil preko rubinasta usta; bila so kakor črešnja »debelica«. Gospico Albina je bila krasno dekle, srednje rasti, s črnimi očmi, bujnimi lasi... Doma je bila od tam, kjer pravi Vraz: »Osobito ljep je ženski spol. Žene i djevojke su ernooke...«

Ferdo Kovec, Ivan Sovič in Karol Božič, dijaki so pa prejeli drugi dan v soboto vsaki svoje pismo, o katerem so pa molčali, in nobeden ni drugemu pokazal ali kaj povedal. Dobili so povabilo od neznane lične ženske roke, naj pridejo ob 5. uri pop. proti Panoveu...

Ob 4. uri je že bil Ferdo Kovec s knjigo v roki na cesti proti Panoveu. Bil je vznemirjen in se zmirom oziral. »Prokleta!« je siknil naenkrat. Zagledal je namreč Ivana Soviča, kateri mu je sledil s počasnimi koraki.

»O servus, Ferdo, kaj pa delaš tu?« ga je nagovoril Ivan.

»Sprehajam se, kakor vidiš in učim se! Kaj pa je tebe sem prineslo.«

»Ej, prišel sem se tudi jaz sprehajat. Kdo bi zmirom tičal in tistih suboparnih knjigah...«

»Hm, hm!... No dobro!... ali jaz bi bil rad sam, pojdi kam drugam!«

»Kaj še!... No, poglej, Cerberus, tam zad gre najin kolega Božič. Cela deteljna nas bo.«

Bili so tedaj vkup trije prijatelji. Oh, kako bi se eden drugega radi iznebili! Čas je potekal; peta je že odbila... ali nobene ni še... Ferdu je bilo že preveč, t r reče tovarišima: »Vesta kaj, prijatelj gor ali dol, pojdiva od mene!«

»Oho, brate, s kako pravico pa naju hočeš se iznebiti tako, da ostaneš ti tu? Ne boš, Luka!«

Besede so postale dejanje. Priletela je maračkaka »gorka«, bila je izvrstna telovadna vaja. Kar pride profesor Špada in znanci naši se razprše...

V neki krčmi so že pili bratovščino. Ko so se potem vračali domov, so srečali celo trumo mladih, koketnih kandidatitinj. Kako so jih pogledovale križem! Smejale so se koketno posebno ena se je smejala, da se je ji kar drobni životek tresel in briljantne solze so se lesketale v očeh... Bila je Albina Česnik, kandidatinja...

Da bi vedeli naši trije junaki, ali bi se maščevali!...???

Bojiš se!

Ko zagledaš me,
mi bežiš kot srna plaha;
ha saj vem, saj vem,
da bežiš iz straha.

Vest, sodnik preojster
ti miru ne da,
ti nezvesta, ti morilka
mojega sreca...

Ivan Ivanovič.

Štrajk delavcev na južni železnici.

Delavci razkladavci in kuplerji na južni železnici so nezadovoljni s plačilom, časom in z razdelitvijo dela, z razdelitvijo delavcev v akorde in podakorde — in s priskrbljevanjem za starost.

Oni zahtevajo, da se odpravi okord, da se zviša dnina in skrajši delavni čas.

Delavcev zahteve so povsem opravičene. Zakaj? Že zato ker na južni železnici vladajo **razmere in plačilo pobližno, kakor je bilo pred štiridesetimi leti.** Vprašamo kakšen preobrat se je zvršil od tedaj, kakšne zahteve, kolikor vrst dela in kakšno ceno je imelo življenje in stanovanje takrat in je ima danes. Poglejmo. —

Nakladanje in razkladanje vagonov ni lahko delo — akordant more biti že zvežban v tem delu. Kaj pa subakordanti — ti so prava para, danes je delo, jutri ga ni — cele dneve čakanja in zmrzevanja po zimskem času da prinese za večerjo domu — a mnogo krat še tega ni. — Ako preračunimo prišlo tem delavcem — na upanje — okroglih 30 novč. na dan, krog celega leta. — Ako delavci zahtevajo odpravo akorda, že dobro vedo da isti ni pravičen. Tisti izredni dohodek od tantijem je bolj na korist par njih a ne splošno delavcem

Devet urni čas je dovolj pri tako naporem delu na mrazu solnetu prepihu in burji; južna železnica naj bi ne izrabljala delavstvo — kaj manjka — delavskih rok. Ali seveda — pa bi dobiček visokih gospodov trpeli: to je vse. —

Gledč plače, smo že omenili da je ravno ista kakor je bila pred 40 letmi. — Vse je podraželo, vsem so povišali plače, samo južna železnica se noče vdati, treba siliti jo s štrajkom.

Sramota! —

Obljubi li so delavcem tretje kategorije — celih 1.60 kron, a magistrat je svojim pometačem obljubil na dan 2 kroni 60 stot. Primerjajmo žaklje in metle — pa plačilo! —

Delavci so vprašali dneve počitka, ali kedo pozna pri železnici n e d e l j e. —

Kar se pa tiče oskrbljenja za starost. Ako je katera zahteva opravičena je ta. 65. letom se dovoli 60% penzije; — koliko jih pa železnica obdrži v službi do te starosti. — Koliko penzionistov delavcev šteje v Trstu to društvo in kaj dobe?

Na kratko, na južni železnici vladajo stare razmere, katere treba premeniti. — Delavec je najvažnejši faktor v gospodarskem in prometnem svetu — Naj se njega delo pošteno plača — saj ostane še dovolj milijonov za razdeliti med akcioniste. —

To želimo našim delavcem vsi tražaški Slovenci bodisi da so pri „E d i n o s t i“ pri „B r i v c u“ ali drugje. **Socijalno demokratski kolovodje nisi edini prijatelji našemu delavstvu.** —

Sicer pa je res, da je ta strajk, tržaškim socijalnim kolovodjem padel kakor „mana“ z nebes. — „Brivec“

Iz najnovejših dnij.

Brivčev dolžnik: Novi denar mi ni nič povolji. Tako grozovito velike so številke mojega dolga.

»Brivec:« Plačaj, potem te pa ne bodo morale take skrbi!

Nekdo ki je šlišal: O, saj ga ne moré; da le list bere, za drugo se ne zmeni.

DOPISI.

Iz Sovranišča pri sv. Ivanu. Hvala Bogu sedaj smo pa zadovoljne vboge svetovanske dekleta. Nadejamo se, da vsaj zdaj vdobimo fanta, ko imamo tako vrlega pomagača. Tisti uljudnež, menda ga že sploh vsi poznate je neki zelo učen in dobroščen človek, ki že več let trga hlače na šolskih klopeh; menda uči knjige »zapirati v karton«.

Stanuje gor na Sovranišču. Ta je nezrekljivo pameten, razumen, najiven. moja prijateljica trdi da je kakšenkrat tudi otročji. Namesto da bi dekleta vzbujal in spodbujal k narodnem sodelovanju jih draži in nadleguje, kar mu sila zamerimo.

Kaj se ti pozdeva Brivče, zakaj je imel ravno on kot prvi diletant, ustanovitelj društva, pozneje predsednik; tako lepo zahvalo, — tako hvaležni odstop. Zato ker za društva je treba možev in ne otrok. Fant se drži da je talentiran in morda je res, a do danes je ves ta talent porabljal zgolj v to, kako bi v bogim dekletom sreca užigal in zopet gasil. Dragi Brivec! Vredno je in potrebno, da mu tudi ti izrekaš srčno zahvalo za njegov trud in srčno vojevanje njegovo pri užiganju ženskih feralov! Sicer pa nam ne bo zameril, če se branimo; saj danes sme vsak briti. Svetujemo mu kakor nekdanje prijateljice: naj se pridno uči, da ga postavimo še kedaj za slov. župana v Trstu.

Iz Rakeka se poroča Brivcu: Na zadnjem občnem zboru prvega kranjskega samskega kluba s sedežem na Rakeku, so se pretresovala razna velevažna vprašanja za razvoj društva in se je sledeče sklenilo:

1. Da se klub skrči, treba vse samce oženiti: V dosego tega pozivlja klub vse one gospice oziroma vdovice, katere želijo priti še pred tem pustom pod streho, da pošljejo svoje ponudbe s sliko, oziroma se same osebno predstavijo klubovemu predsedniku na Rakeku. Pogoji so sledeči: Kandidatinje morajo imeti najlepše lastnosti katere dišijo pravo Slovenko. Zahteva se tudi da so če mogočo močno s srebrnimi

nič ne dé če tudi z zlatimi evkeki podkovane; vdovice pa brez mazike (otrok).

2. Da se bodo te izvoljenke tudi primerno zabavale, sklenil je klub nakupiti si »samotek« s kolesi, katerega bode gonila sila ljubezni po soparei vročih sre.

3. Kupiti zakonski grad, devetih oken, desetih vrat.

4. Najeti primerno posojilo. Kdor ima preveč denarja, naj blagovoli poslati svoje ponudbe omenjeni klub.

Kar se je v tajni seji sklenilo zve Brivec ob svojem času.

Prva slov. zaloga pohištva

iz odlikovanih in svetovnoznanih tovarn v Solkanu in Gorici

Antona Černigoja

se nahaja

v Trstu, Via Piazza vecchia (Rosario) št. 1.

(na desni strani cerkve sv. Petra).

Konkurenca nemogoča, ker je blago iz prve roke.

Peter Šmid,

žganjekuh v Selcih nad Škofjeloko priporoča fini brinjevec liter 2 K 40 st., borovničovec liter 2 K 80 st. Domač izdelek večji množini.

Trgovcem 10% popust.

I. VIČIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičič, krojač.

K r č m a

Trst ulica S. Marco št. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belem vinom. — Dobivajo se tudi vedno mrzla jedila.

Udani

Ant. Babič.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni portlandski cement in hidravlično apno (Romano) prve vrste, dobi ga vsaki čas v zalogi pri Marinu Lukša na Proseku.

Cene ugodne.

Gostilna

pri Zlatem Križu

ali

pri „LIZI“, v Gorici.

Podpisani priporočuje svojo staro narodno gostilno vsakemu Slovencu ki obiskuje Gorico.

Dobi se vedno dobra in snažna postrežba o poludne in na večer. — Vozniki imajo na razpolago hleve za konje. — Potniki dobe vsak čas čisto in ceno prenočišče. —

Za obilni obisk se priporočuje

Ivan Katnik,

gostilničar.

ZALOGA POHIŠTVA

Rafaela Italia

TRST - Via Maleanton št 1 - TSRT
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnic in peresnic, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnice brez da bi se za to kaj zaračunalo.

MEHANIČNA DELAVNICA

TRST, - Via S. Lazzaro št. 6. - TRST
(nasproti hiše Salem)

Antona Škerl

skladišče originalnih šivalnih strojev „Adrija“ iz Budimpešte in velocipedov najimunitnejših tvornic v državi in inozemstvu.

Šivalni stroji se zagotovijo za pet let, a velocipedi za eno leto.

Švrškajo se poprava velocipedov, šivalnih strojev, motorjev na gas in na par itd.

DELAVNICA ZA LESKETEČE NIKELIRANJE

Skladišče vseh podrobnostij za velocipede in šivalne stroje.

Postavljanje in popraviljanje električnih zvoncev.

Razprodaje, zamenjuje, izposojuje velocipede.

Vsakovrstni popravki ali naročbe izvršujejo se točno in hitro po nizki ceni.

Ljubljanska kreditna banka

v

LJUBLJANI

Špitalske ulice št. 12.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut itd. za najkulantnejših pogojev.

Posojila

na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

Zavarovanje

proti kurzni izgubi.

Promese

k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog

na vložne knjižiče, na tekoči račun in na giraconto s 4 1/2% obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.

Eskompt menjic najkulantneje.

Borzna naročila.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima **5.250.000** z alož. kapitala. *Asikuracije so znašale:*
Varstvena zalogā je znašala 31. dec. 1896. **66 milijonov 174.000 gld.**
I, v zavarovanju na življenje **189 milijonov 459.000 gld.**

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.
Priporoča **ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje.** Najnižje cene. — Najfinejša **Štiria kolesa** in več drugih vrst koles.
☛ Ceniki na razpolago. ☛

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 15. in 2. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Časopis vestno zasluđuje slovansko gibanje in temeljito razpravljata najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovanski politikar ne bi smel biti brez tega lista.

Lastnik in urednik. **Miloš Kamušičič**, odgov. urednik **Ante Švara**.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetjč, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z želežjem
Konjedic & Zajec
v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščene, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cevi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohštva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cimente in kmetijske stroje.
☛ Vse po najnižjih cenah. ☛

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu
Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, dateki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663.76
"	1893 "	38.245.13
"	1894 "	49.741.66
"	1895 "	48.644.52
"	1896 "	125.448.27
"	1897 "	164.907.79
"	1898 "	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. **3.212.095.10**

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 4krat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se *vseh vrst moka* — domače pečivo — sladkarije in *pristno domače maslo*. — Sprejema v peko domači kruh; vse po *nizkih cenah*. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☛

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhave,
lastnik.

Generalna agencija „E. Hove“

ustanovljena 1878.

Prvi tržaški velodrom

v ulici Fabbri

FRAN BEDNAR

TRST

Ulica Ponte rosso št. 2

Velika zaloga šivalnih strojev zadnjega sistema in biciklov Cleveland Humber, Adler, Nauman in Styria.

☛ Svetovne marke. ☛

Izdaje in tiska tiskarna „Edinosti“ v Trstu